UYKUSUZ

15 MART PERŞEMBE
SAYI: 2018/**11** No: **550**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

AKP ve MHP'nin seçim ittifakı düzenlemesiyle, 2017 referandumunda tartışma yaratan mühürsüz oy pusulası kullanımı yasallaştı.

YENİ SEÇİM YASASINA GÖRE MÜHÜRSÜZ OYLAR GEÇERLİ SAYILACAK VE HER SANDIK BAŞINDA BİR AT BULUNDURULACAK!

ATI ALAN ÜSKÜDAR'I GEÇTİ TASARISI ONAYLANDI

ŞİMDİ TAM OLDU

ABİ SENİN GİRİŞLERİ YANLIŞ BAĞLAMIŞIZ... Bİ SÜRE MATRİKS ÇALIŞMAYACAK...
NASIL YANLIŞ YAA?..

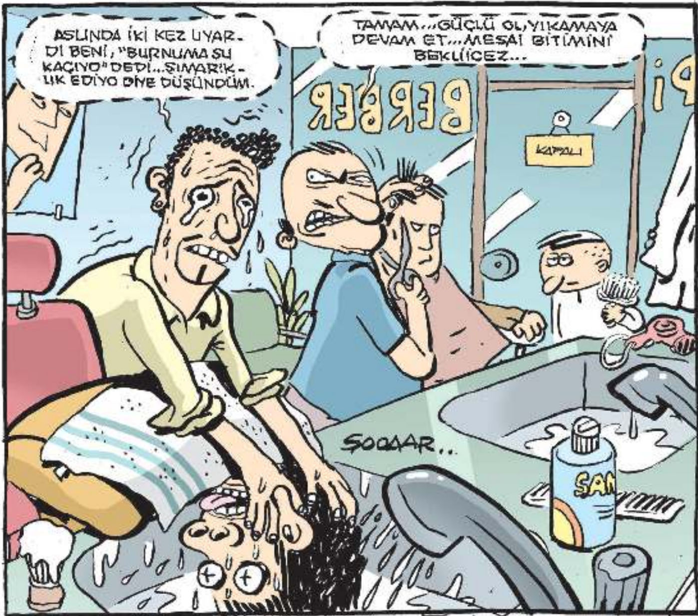

ATEŞ SÖNDÜ.. HADİ YATAĞA GEÇELİM!
AH.. PATATESLERİ BULDUN... SABAHA KUMPİR SÜPRİZİ YAPACAKTIM... KÖZ ZİYAN OLMASIN...

BEKLE... KIRMIZI YANIYO...
SAURON
UMP..
HOBİT

EVET...LEPİSTESE YAKIN AÇI VE YAVAŞ YAVAŞ PAPAĞAN BALIĞINA GEÇİYORUZ.. PAPAĞAN!.. HEYECANLISIN, DUYGU DOLUSUN..
ONAIR
DİJİTÜRK AKVARYUMU

SENİ GİDİ UTANMAZ KEL, FODUL...
SAKALLIYA 10 KAAT...

Bİ FIRT VERSENE...
AL... üyfff...

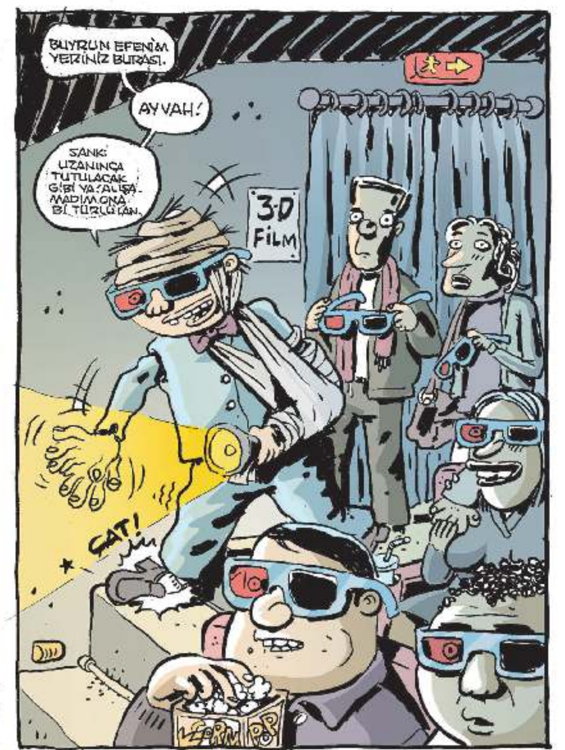

ASLINDA İKİ KEZ UYARDI BENİ, "BURNUMA SU KAÇIYO" DEDİ... ŞIMARIKLIK EDİYO DİYE DÜŞÜNDÜM.
TAMAM...GÜÇLÜ OL, YIKAMAYA DEVAM ET...MESAİ BİTİMİNİ BEKLİİCEZ...
BERBER
KAPALI
ŞOAAR..

HIRSIZ TUVALET CAMINDAN KAÇMIŞ OLAMAZ... CAMIN ÖNÜNDE GÜVERCİN YUVASI VE ÖRÜMCEK AĞI VAR...
CIYK. CIYK.
?!
AHA KİTAP!
YOK LAN KIZILMASKEY MİŞ...

BANYODA TRAŞ OLURKEN KAYIP DÜŞÜNCE OLDU...
HAĞ-YIIR! ONU BEN SÖÖLİCEKTİM!
ACİL

KÜÇÜK ÇÜKLÜ ERKEK YOKTUR BAKIMSIZ ERKEK VARDIR. ...BENCE...

OLUM VALLAYİ BİTTİ LAN... BAK...
İETT
BİRAZ DAHA ÇEK... ...ÇEK...
AYIP EDİYOSUN ABİ ...HİÇ Mİ GÜVENİN YOK BANA...
ŞEYTAN DOLDURUR DERLER.

BUYRUN EFENİM YERİNİZ BURASI.
AYVAH!
SANKİ UZANINCA TUTULACAK GİBİ YA; ALIŞAMADIM ONA Bİ TÜRLÜ LAN.
3-D FİLM
ÇAT!

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında kimi iktidarların dönemlerinde bazı siyasi sembollerin ve söylemlerin suç sayılması ancak daha sonra gelen başka iktidarların döneminde baş tacı edilmesi olağan karşılanabilir. Ama eğer **Yeni Türkiye'deyseniz**, iktidarın değişmesine gerek kalmadan iktidarın bir dönem suç saydığı sembollerin bir süre sonra aynı iktidar tarafından tepe tepe kullanıldığını görebilirsiniz. Tabii birilerinin de kendilerini tepe tepe kullandırdığı, bir alay gerizekâlının günü geldiğinde tepelenmek üzere yancı yazıldığı da bir diğer **Yeni Türkiye** spesyalidir.

Normal şartlar altında uluslararası kredi derecelendirme kuruluşları ülkelerin hangi faiz oranlarıyla dış borç bulabileceklerinin ya da o ülkelere yatırım yapılıp yapılmayacağının belirlenmesindeki en önemli unsurlardandır ve aslını isterseniz dünyanın en kafasız ekonomistlerinden oluşur çünkü neticede Bilecik kadar devletlere milyarlarca dolar sıcak para akmasına yol açıp hem bu devletlerin batmalarında etkili olmuşlukları hem de batacak devlete Çiftlik Bank yatırımcısı gibi "Güveniyoruz canım, güveniyoruz," dedikleri için kendi kredilerini bitirmişlikleri az değildir. Ama netice itibariyle ne kadar abuk subuk olursa olsun, devletler ister istemez bu kuruluşlardan aldıkları puana göre dış borç ve yatırım toplayabilir. Ama elbette **Yeni Türkiye**, küresel finans kapitalin bu çakallarını umursamamaya cesaret edebilen tek ülkedir.

Normal şartlar altında ibadet yerleri dünyanın hemen her yerinde üstelik çoğu kez kimliğine ve dinine de bakmadan muhtaçlara kapılarını açar. Bunun en önemli sebebi herhâlde her birinin ayrı ayrı kendilerinin kainatın yaratıcısının mesajını ilettiğini ileri sürmeleri ve hâliyle kainatın yaratıcısına ait olduklarını ileri sürdükleri bir eve, onun yarattıklarını almamanın biraz saçma olmasıdır. Ergo, ibadethaneler kendilerine sığınan herkesi korur. Ama **Yeni Türkiye'nin** devlet bütçesinden milyarlarca dolar harcanan ibadethaneleri anlaşılan o ki sadece halktan zorla topladıkları paraları zırhlı araçlarına, lüks harcamalarıma altın varaklı mobilyalarına ve kıyafetlerine gömenleri korumak için vardır ve üşüdüğü için bir ibadethaneye sığınan bacak kadar çocuklar bile, hiçbir delil olmadığı hâlde, ibadethanenin 5 lirasını çaldıkları iftirasıyla bir yıl hapis cezasına çarptırılabilir.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

● Nihat Doğan, "Nihat Doğan suda batmayan denizaltıdır," diyerek kendi kendini işlev dışı bırakalı **7 yıl,**

● Serdar Ortaç, "Uzun süredir gut hastasıyım. Fatih Sultan Mehmet de benim gibi gut hastasıymış. Üstelik pek çok padişahın bu hastalıktan mustarip olduğunu öğrendim," açıklamasıyla hastalıkta da şanından ödün vermeyeli **10 yıl,**

● Spiker Ümit Aktan Türkiye-İsviçre maçını anlatırken, "Gygax yerde numaradan yatıyor ama birazdan maymun gibi koşacak, tazı gibi koşacak, köpek gibi koşacak. Hayır iki 'p'yle söylüyorum köppek gibi koşacak!" diyeli **13 yıl,**

● İngiltere'deki resmi nüfus sayımında halkın yüzde 0,7'si din hanesine "Jedi Dini" yazdıralı **17 yıl,**

● Arjantinli kaleci Carlos Roa, Nostradamus'un kehanetlerine göre Dünya'nın yok olacağına inanarak kariyerinin zirvesinde futbolu bırakıp ibadete başladıktan sonra, bir şey olmadığını görünce tekrar futbola döneli **18 yıl,**

● Hülya Avşar, "Bana göre feminist icraatı olmayan gizli bir lezbiyendir," diyeli **24 yıl,**

● Gine Dışişleri Bakanı Jean Traone kelebek koleksiyonunu tırmalayan kediyi kurşuna dizdireli **27 yıl,**

● Henry Miller'ın müstehcen bulunduğu için toplatılan kitabı Oğlak Dönencesi, müstehcen olduğu iddia edilen cümlelerin yerleri boş bırakılarak yeniden yayımlanalı **30 yıl,**

● 157 yıl yaşayan Bitlisli Zaro Ağa, New York'a götürülerek, şehrin en yüksek binası olan Chrysler Building'in çatısında Amerikan halkının refah ve mutluluğu için dua ettirileli **88 yıl olmuş.**

nisan hakan

BEBEĞİM KADINLAR HAKKATEN BİRBİRLERİNE HER ŞEYİ ANLATIYOLAR MI?. CİNSELLİK FALAN?.
YOK AYOL YOK ÖYLE BİŞEY...

Fındık fındık!..
?

GIYBET GIRLS grup
Kızlar sevgilim benden ayrıldı.. Bana derhal gezip tozma, barlarda dağıtma, sabahlara kadar içme fotoğrafları lazım... PAYLAŞICAM!..
TIP TIP TIP TIP!..

OHA DAHA DÜN AYRILDIK!. BU NE LAN BU KADAR GEZMELER!..
OLM ÇETE BUNLAR ÇOK ŞEY YAPMA!..

EVLAT SENİN ABİN GİBİ UYUŞTURUCU İMPARATORU OLMANI İSTEMİYORUM!. SEN OKUYUP ADAM OLACAKSIN!. MÜHENDİS OLACAKSIN!..
HAH HAA!..
TA TA!

BU AYKI ÖDEME GECİKTİ SEVGİLİ REKTÖR!. NASIL YAPICAZ?.
ÖHM ŞİMDİ ÜNİVERSİTENİN BİR TAKIM GİDERLERİNDEN DOLAYI HARACI TOPARLAYAMADIK!.
HARAÇ DEĞİL KORUMA PARASI!..
İTÜ
LANET OLSUN NASIL EVLATLAR YETİŞTİRDİM BEN!..

SENİN YANINDA KENDİM GİBİ OLABİLİYORUM AŞKIM, SENİ ÇOK SEVİYORUM...
OHA SEN EVİN ORTASINDA KOÇ MU KESİYOSUN LAN?!
SENİN YANINDA KENDİM GİBİ...
KES BE!..
OH YO...

BİŞEY ANLATIYORUM SANA YA DİNLEMİYO MUSUN?!
DİNLİYORUM HAYATIM...

NE DEDİM EN SON?.
EEE ŞEY...

FLAŞBEK
ARKANDA KAAAÇ!..
GÜNÜN NASIL GEÇTİ ONU MU ANLATIYODUN?.
KKH!.
CORK!..

ZBAM!..
BAK BENİ DİNLEMEDİĞİN İÇİN ÖLDÜN..OYSAKİ BEN ÖNEMLİ Bİ ŞEY ANLATIYODUM..

MADEM DİNLEMEDİN NEDEN YALAN SÖYLÜYOSUN? ZATEN NORMALDE DE BENİMLE HİÇ İLGİLENMİYOSUN BARİ BEN KONUŞURKEN DİNLESEN ÖLÜR MÜSÜN BE ADAM?!
?
AMA DİNLEMEZSEN ÖLÜRSÜN!. BAK ÖLDÜN İŞTE.. ŞŞ KİME DİYOM!. BİŞEY ANLATIYOM DİNLESENE!.. ÖLÜRKEN BENİMLE İLGİLENSENE!..

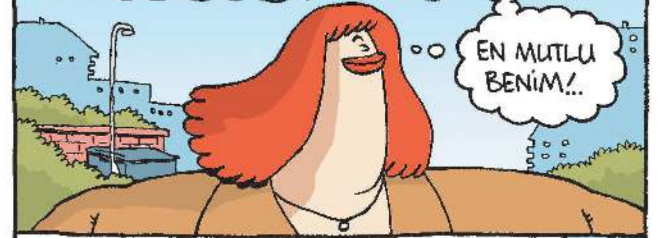

ŞUNU İÇMEDEN UYANAMIYORUM YAHU...

Aslında olan...
UYAN KÖPEK!.
ÇAAAT!..
AGH!.

AY UYANDIN MI KUZUŞUM, AL KAHVE...
Hehe aşgım..

İÇ GÜZELLİK Mİ DIŞ GÜZELLİK Mİ?!
ANANI!..

HEM İŞ TECRÜBEN YOK HEM DE BEDAVAYA ÇALIŞMAK İSTEMİYOSUN!. YAVRUM SEN YENİ MEZUN MUSUN?!
eved...
TERBİYESİZE BAK YA!. RESMEN OKULUNU BİTİRMİŞ VE İŞ ARIYO YA!.. AHLAKSIZ HERİF!. UTAN HAYVAN!..

BU ARALAR HEP BAŞIMA GÜZEL ŞEYLER GELİYOR HER ŞEY ÇOK HARİKA, ACAYİP MUTLUYUM!..
EN MUTLU BENİM!.

VE BU YÜZDEN ARKADAŞ GRUBUMDAN UZAKLAŞMALIYIM...

ONLAR BENİ DIŞLAMADAN...

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

* Arkadaş konusunda çok şanslıyım. En son İsveçli bir fotokopiciyle tanıştım. Bu kadar da halkın içinde bir insanım, İsveçlinin bile fotokopicisiyle tanışıyorum. Ersin Amerikalı film yapımcılarıyla, Uğur Koreli internet start-up'çılarıyla, Yiğit İranlı sinemacılarla arkadaşlık ederken ben Macar taksiciler, İsviçreli komiler, İtalyan harita teknikerleri, Romanyalı sıhhi tesisatçılarla ve Alman basçılarla arkadaşlık ediyorum. Alman olarak sadece bir basçı tanımıyorum elbette ama tanıdığım diğer Almanların hepsi işsizlik maaşıyla takılıyor, çalışan tek tanıdığım bas çalan bu arkadaş.

* Fotokopici arkadaşla da uzun uzun sohbet ettik, kâğıt gramajları, gnc ve yapıştırıcılı ciltleme arasındaki farklar gibi konularda konuşurken durup dururken "Siz Türkler Türk olmakla çok gurur duyuyorsunuz değil mi?" diye sordu. "Nasıl yani?" dedim. Şimdiye kadar tanıştığı Türkler hep görkemli tarihimizi anlatıp ne muazzam bir medeniyet olduğumuzu söylemiş adama hep meğer.

* Rasyonel olarak düşündüğümüz zaman bir insanın, doğduğunda haberi bile olmadan kendine atanan milliyete tabi olmakla gurur duyması garip. Ama yine de bizimle aynı dili konuşan bir insan Nobel aldığında sanki yıllarını laboratuvarda geçiren bizmişiz gibi bedavadan seviniyoruz. Sertap Erener Erovizyonda birinci olunca sokaklara çıkıp fener alayı düzenliyoruz. Gerçi Nuri Bilge Cannes'da ödül alınca ben de heyecanla sokağa çıkıp korna çala çala gezeyim dedim ama Taksim'de tek başıma keriz gibi bir iki tur attıktan sonra sıkılıp eve döndüm.

* İnsan anlamsız olduğunu bilse de sevinebiliyor böyle başarılara ama birinin durup dururken kendisine doğuştan atanmış milliyetiyle buram buram gurur duyması için San Marinolu olması gerek diye düşünüyorum. Zira düşünürsek, San Marinolu olmanın haklı bir gururu olabilir. San Marino, kurulduğu 300 yılından bu yana, arada işgal edilmiş, bir seferinde yanlışlıkla bombalanmış ama kimseye savaş açmamış, bebek gibi bir ülke. Bakın dikkatinizi çekiyorum, Avrupa'da kanın gövdeyi götürdüğü koskoca bir **1718 yıl** boyunca bu abiler kendi hâllerinde bir cumhuriyet olarak takılmışlar. Mesela turizm gelirleri toplam gelirlerinin dörtte biri: Kafe açar gibi ülke açmış adamlar dersin, kafeye müşteri gelmese ülke batacak. Düşünün ülke denize 10 kilometre, ama denize kıyısı bile yok. O 1718 yılda, onca karışıklık yaşanır, ülkeler kurulup kurulup çökerken punduna getirip ülkeyi doğuya doğru on kilometre genişletip bir sahile çökmeyi bile düşünmemişler. 10 kilometre lan, 10 kilometre sonrası Rimini. Rahatlıkla **"Bir gece ansızın 8 Domagnano, 9 Serravalle, 10 Rimini,"** diyebilirler ama 17 asır boyunca abilerde hiç öyle bir hırs olmamış. Valla dünyadaki her ülke San Marino gibi olsa bütün dünya güllük gülistanlık olur, ona eminim.

* Ne yalan söyleyeyim İsveçli fotokopici arkadaşı ne anlama geldiğini onun da anlamadığı bir "ehe ehe"yle geçiştirdim. Ama konuşurken aklıma iki gün önce izlediğim **"İran: Medeniyetin yedi yüzü"** diye çok kötü bir belgesel geldi. 1980'lerden genç bir İlber Ortaylı'nın da arada belirip konuştuğu belgesel, İran'ın ne de tatlı medeniyetlerin mekanı olduğunu, ne de tatlı bilimsel ve sanatsal katkılar yaptıklarını anlatıyordu. Açık açık "Bakın eskiden ne süper medeniyettik," diyor ve izleyene "E şimdi niye böylesiniz ulan o zaman?" dedirtiyor. Hâlbuki fotokopici arkadaşımın memleketi İsveç böyle bir belgesel çekse, daha şunun şurasında iki yüz yıl öncesine kadar Avrupa'nın en barbar devletlerinden biri olduklarını, yağmaya, talana doyamadıklarını anlatıp sonunda da "Ama bakın şimdi böyle efendi bir ülke olduk," dese daha iyi bir tanıtım olur. Zira var öyle bir şey, uzun yıllar boyu kımıl zararlısı gibi bir şey İsveç Krallığı ve zaten o yüzden şimdi geldikleri noktayı takdir etmemek elde değil. Resmen sıfırdan zengin olma hikayesi gibi. E İranlı'nın yaptığı belgesel de tam tersine "Eskiden buralar hep dedemindi, çok zengindik şimdi bir don bir gömlek kalakaldık," hikâyesi oluyor.

* * *

Nasreddin Hoca'ya sormuşlar, *"Hocam düşeceksin, bindiğin dalı niye kesiyorsun?"* diye. Hoca durur mu, yapıştırmış cevabı: *"Sizin bu yaptığınız niyet okumaktır, nereden biliyorsunuz düşeceğimi? Her kesilen dal, üzerindekini düşürecek diye bir şey mi var? Belki bu dalı kesiyoruz ama ağacı da mikroplarından arındırıyoruz, vesayeti yıkıyoruz, ülkenin bağırsaklarını temizliyoruz, ben bu dalı keserken yardım etmeyenler darbecidir, akılsızdır, aptaldır, karanlıktır. Çağa ayak uydurmak için herkesin bindiği dalı kesmesi gerekir."*

Nasreddin Hoca'ya sormuşlar, *"Yahu hocam keriz gibi bindiğin dalı kestin, hem bizim üzerimize düştün, zaten ayı gibisin kemiklerimiz kırıldı, hadi düştüğün bir yana dursun, dal da kıçına girdi, pişman değil misin?"* diye. Hoca durur mu, yapıştırmış cevabı: *"Yine olsa yine keserim dalı, önceden dalın üzerinde dururken ne belliydi düşeceğim? Düşeceksin diyenlerin haklı çıkması haklı oldukları anlamına gelmez, kimse düşeceğimi tahmin edemezdi. Ben dalı keserken son ana kadar işler gayet iyi gidiyordu. Hem dal da ben dalı keserken hiç de öyle girecekmiş gibi durmuyordu. Dal da zaten kestiğimiz için değil yeterince kesemediğimiz vesayet rejimi geri döndüğü için düşürdü bizi."*

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

HEP ŞÖYLE ŞEYLER GELİYO AKLIMA. MESELA BİZİM İÇİN ÇOK ULAŞILMAZ İNSANLAR VAR YA, DİYELİM **AL PAÇİNO** OLSUN. TATİLE İSTANBUL'A GELMİŞ, TEK BAŞINA GEZERKEN SERSERİLER Mİ DÖVMÜŞ NASIL OLDUYSA ÇOK KÖTÜ DURUMA DÜŞMÜŞ, BEN BULMUŞUM ONU, EVE GETİRMİŞİM...

HAYATTA İLK GÖRDÜĞÜM ÜNLÜ **ÜSTÜN ASUTAY**'DI. VALİDEBAĞ HASTANESİNİN BAHÇESİNDE (HABABAM SINIFI'NIN ÇEKİLDİĞİ YERLER) YÜRÜYODUK. ADAMI TAM Bİ TAŞA TAKILIP SENDELEDİĞİ ANDA GÖRMÜŞTÜM.

CITY OF ANGELS'I İZLEYİNCE DOĞAÜSTÜ UHREVİ Bİ VARLIK OLMAYA İNANILMAZ ÖZENMİŞTİM (NICOLAS CAGE AĞLAK Bİ MELEĞİ OYNUYO ORDA) BÖYLE HİÇ BU DÜNYAYA AİT OLMAYAN BAKIŞLAR ATIYIM İSTİYODUM. ARADA GÖZÜKİYİM AMA BİR ANDA YOKOLIYIM, **"HAYAL GÖRMÜŞ OLMALIYIM"** FİLAN DESİNLER... HANİ ŞU TRİP VAR YA...

OTOBÜSTE DE ÖYLE GARİP GARİP BAKMIŞTIM BİKAÇ KERE (ÖYLE Bİ YERDEN GELDİM Kİ DÜNYEVİ DERTLERİNİZ BASİT KALIR)
ŞİMDİ AKLIMA GELDİ, Bİ İMZA GÜNÜNDE ACIKMIŞTIK, SELAMİ SANDVİÇ GETİRDİ, YİYORUZ, Bİ KIZ ŞÖYLE DEDİ...

KÜÇÜK KAFALI NORMAL DÜNYEVİ VARLIK SENİ.

"BU BENZEMEYEN AL PAÇİNO ÇİZİMİ ÖDÜLÜ ERSİN KARABULUT'A VERİLDİ" (BASIN)

fırat

uğur gürsoy

BEN

ALPAY ERDEM

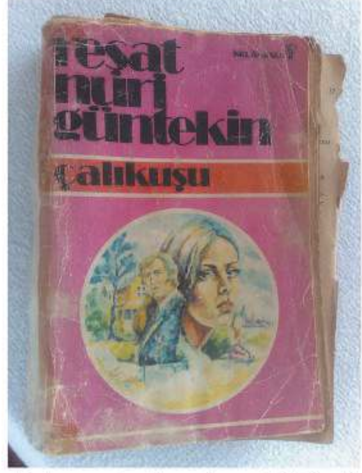
Merhaba. Bundan birkaç gün önce bir sabah bir uyandım ki bir de ne göreyim. Bacaklarım. Tanrım, bacaklarım. Liseli, kalın kız bacaklarına dönüşmüş bacaklarım. Bir de iyice kısalmış mı, o olmuş. Kalın, kısa, cillop gibi ağdalı bacaklarım. Fakat olamaz, popom da büyümüş. Fakat ben bu popoyla ne yaparım. Ben bu popoyla insan içine nasıl çıkarım. Hadi bacakları kabul ettim. Derim ki "kas". Kısalığına da derim ki, "kalınlaştığı için öyle görünüyor" derim, işin içinden bir şekilde çıkarım. Fakat bu popoyla ben ne yapabilirim. Bu popoyu açıklayamam. Ben artık toplumun bir ferdi olamam. Evde yaşarım. Diyordum ki, karnım acıktı. Evde de ekmek yok. Ekmek almak lazım. Tost yapacağım, ekmek yok. S.kerler. Ağzım da bozuldu ama gerçekten psikolojim çok bozuldu şu anda bu satırları kaleme alırken. Ne demek bu ya. Bir insanın bir sabah uyandığında, liseli, kalın, kısa, ağdalı kız bacaklarıyla uyanması ne demek. Nasıl bir tiksinti duyduysam bacaklarıma karşı, bilemezseniz. Bir de öyle bir pürüzsüz ki bacaklarımın teni, muhteşem. Fakat kalın ve kısa. Bu kadar kalın olmayaydı, bir de biraz daha uzun olabileydi, vallahi kafaya takmazdım, yeni bacaklarımla mutlu mesut yaşardım. Dedim kıçıma bir don giyeyim madem. Çünkü ben normalde donsuz yattığım için. Don giymeye giderken bile hep sendeledim evin içinde, o oldu. İnsanın yeni bacakları ve poposuna alışması için biraz zaman geçmesi gerekiyor demek ki. Dengeyi öyle hemen sağlayamıyorsun. Çünkü senin alışık olduğun başka bir denge var. Salona çarptım. Don çekmecesinin önünde bir ara ağlayacak noktaya geldim. Hiçbir don bu popoya olmuyor. Kafayı yiyeceğim, Çekiştiriyorum, ittiriyorum, ı-ıh, kesinlikle olmuyor. E hadi donsuz giyeyim pantolonu diyeceğim, o da olmaz. Don esneyen haliyle olmuyorsa, pantul hiç olmaz. Ne yapsam ne yapsam diye düşündüm, kıçıma mont sardım. Çünkü kazak da tam kapatmıyordu, yandan yırtmaçlı gibi oluyordu. Şimdi yırtmaç taşımayı da bilmek lazım. Bu benim ilk yırtmaç'ım. Güvenemedim kendime, attım kazağı, montu geçirdim dev kabalarıma. Mont tam oldu. Kalın kumaştan bir etek gibi düşün. Altımda don yok. Şimdi şimdi sevgilisiyle buluşmaya donsuz giden kadınları anlıyor, onları içselleştirebiliyorum desem diyeceğim resmen. Sürprizdir, her zaman iyidir. Bir hoşluktur. Yürüye yürüye Migros'a kadar yürüdüm. Arkamdan "bacaklar da sütunmuş" diye laf atanlar oldu, duymazdan geldim. Abazanlığın da bu kadarı. Nereye sütun gibi benim bacaklarım. Sen sütun mu görmedin acaba. Sadece kılsız diye kadın erkek fark etmeksizin yürüyedurmak ne demek acaba. Ki ben o anlarda kadın mıyım erkek miyim, onu da bilmiyordum. Gerçi çükümle doşşaklarım hala yerli yerindeydi, demek ki erkeğidim. S.kerler. İki oldu. Gerçi ertesi sabah uyandığımda belki de onların da yerinde yeller esecekti, belli mi olurdu. Bir gecede dönüşümümü tamamlayamadıysam demek ki, o da olabilirdi bak. Öbürsü gün de memeler, ondan sonra da kayalar da oturup, sigara bira içip, yakışıklı çirkin fark yapmaz, çocuklara yavşamalar. Yani bir nevii nefes alsın yetercilik. E kolay değil bir yerde de. Bu bacaklarla bu kadar. Fazla da şansını zorlamayacaksın. Bacağa göre. İnsanın her zaman için kendi bacağına göre. Girdim Migros'a. Aldım tost ekmeğimi. Son tüketme tarihi en geç olanını aldım tabii ki de tamam mı yaneeee. Aslında canım hindistan cevizli çikolata da çekti, ama alt raftaydı, eğilemezdim. Sağa sola çarpa çarpa zor çıktım kasadan, attım kendimi dışarıya Migros'tan. Sarsılmıştım. Dedim ki kahveci'de bir kahve içeyim madem. Bu arada market demeyip, Migros diyorum, Starbucks demeyip kahveci diyorum. Orta boy bi kapuçino aldım. Dışarıya oturdum, hava güzeldi çünkü. Kapuçino'mdan yudum yudum almaya başladım. Bir keyif geldi, gelmedi değil. "Amaan, nolucaksa olsun artık" dedim. Anlık gelen bu rahatlamaya birlikte bacak bacak üstüne attım. Bacaklar da kalın olunca bacak bacak üstüne atması gerçekten çok zor oluyor. Vakit alıyor. Bacaklarıma bakılıyordu, bunu hep hissettim. Oralı olmadım, inceden hoşuma da gitti. Artık bu tacizlere alışmalıydım çünkü. Hoş bir kadın olmanın da bazı şeyleri olacaktı elbet. Evet, kendimi hoş bir kadın olarak görmeye başladım artık. Bacaklarım da o kadar fena değil ki bence. E kalçalarım da, yani ne bileyim, kadının kalçalısı değil mi bir yerde de olay. Taşımasını bil yeter ki. Eve döndüm. Bir yandan tostumu yiyordum, bir yandan da ertesi sabah uyandığımda neler olacak acaba diye düşündüm hep. Artık hayırlısı bakalım dedim. Ne gelirse de bir yerde Allah'tan dedim. Yapacak hiçbir şey yok dedim. Bu arada sıcakta kıçımda montla gezdiğim için pişik de olmuşum. Uyudum. Ertesi sabah uyandığımda, eski halime dönmüştüm. Ben .mım çıkar diye bekliyordum, bir baktım eski halime dönmüşüm. Dedim sinemaya gideyim o zaman. Hava da yağışlıydı. Montumu giyeyim dedim. Baktım koltuk altından doğru yırtılmış montum. Bacak bacak üstüne atarken yırtıldı bence. Montu da yeni almıştım, dedim iade edeyim madem. Fişi de duruyordu. Mağazada kasada, "nasıl yırtıldı" diye sordular. Dedim "hiç bilmiyorum". Biliyorum tabii ama nasıl anlatayım yani şimdi. Şu anda montsuzum. Bir ay sonra döneceklermiş bana. Saçma günler yaşıyorum, resmen o oluyor. Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Çok uzun zamandır okumak istediğim ancak henüz yazılmamış bir kitap var. Dürüm yerken bile elimden bırakamamak, sayfalarını turuncu dürüm yağıyla lekelemek isterim; turuncu dürüm yağı benim ex-librisim olsun, kütüphanemden bu kitabı ödünç alıp da geri getirmeyen, "yok abi yanlışın var, ben bu kitabı sanırım kitap fuarından almıştım, ya da almadım da birisi bana hediye mi etmişti, yoksa benim insanlığa katkılarımdan dolayı bana Fransa devleti tarafından mı hediye edilmişti tam hatırlamıyorum ama senden almadım yani, çünkü ben çok dikkat ederim böyle şeylere çünkü benim de çok kitabım gitti, en sevmediğim şeydir" diye laf kalabalığı yapan, uzun cümlelerle aklımı karıştırmak isteyen vicdan yoksunlarına kitabı açıp sayfalarını işaretleyen turuncu dürüm yağını göstererek "kokla bakalım bu sayfaları, ne kokuyor? Üzgünüm buraya kadarmış, yakalandın, kaybettin... Artık benim kitaplığımdan sosyoloji kitabı bile alamazsın. Şimdi uza!" demek isterim. Kitapla birlikte yatağa girmek, iki sayfa okuduktan sonra kendimi uyku denilen nazlı sevgilinin kollarına bırakmak, dayımlarla amcamlarla ilgili karmakarışık rüyalar gördüğüm bu süreçte kitabın üzerinde dönelip durmak, kitabın her sayfasını yamuk yumuk yapmak, kapağını tanınmaz hale getirmek isterim. Çünkü kitap böyle okunur, bir kitabın severek ilgiyle okunduğu böyle belli olur. Elinin teri, tuvaletin nemiyle sayfaları kabaran kitaplar kitaplıkta diğer kitaplara nazaran daha gururlu durur, kendini belli ederler. Yarış koşmuş da birinci olmuş at gibi terli bir görüntü sergilerler, asil olurlar. Az kitap okuyan arkadaşınız varsa hemen gidip kitaplığına bakın. "Ortadoğu'nun Siyasi Tarihi" isimli kitapla Dan Brown'un Melekler, Şeytanlar, Tarikatler, İşaretler, İnanması Çok Güç Olaylar, Hristiyanlık ve Gizli Cemiyetler Falan" isimli kitabını yan yana koyun. Dan Brown ne biçim olmuş. O makine mühendisi elleriyle, o şantiyelerde yarım ekme köfte kıvıran elleriyle ne hale getirmiş Dan Brown'u edebiyat aşığı arkadaşınız... Oysa "Ortadoğu'nun Siyasi Tarihi" bakın ne halde. Sıkıntıdan kendi kendini okumuş, kendiyle ilgili notlar çıkartmış, Ortadoğu'nun siyasi tarihiyle ilgili başka türlü tezler geliştirmiş, kendiyle tartışmaya başlamış ve sonunda Ortadoğu'nun siyasi tarihiyle ilgili "Ortadoğu: Neler Oluyor?" isimli başka bir kitap yazmaya karar vermiş.

Daha ne kadar okuyabilirim?

Bu kitabı yazınız...

O kadar seveceğim, kalbime yakın tutacağım bir kitap var ancak henüz yazılmadı. Konusunu biliyorum; kadın bir yazar tarafından kadınların arasına sızılarak yazılmış. Kadınlar arasında gizlilikle olmasa da gözlerden uzak yürüyüp giden alışverişin, pazarlamanın, şirketleşmenin izlerini sürecek. Tupperware satışları, avon günleri, bayır aşağı yuvarlanarak yekpare, birbirinden ayrılmaz, yoluna çıkanı içine alıp kütlesine dahil eden yapışan bir çamur topuna dönüşmüş nlp-enerji-melek-dua-taş-homeopati-aile dizilimi toplantıları, el altından el değiştiren xanax'lar, lustral'ler, risperdal'ler, hatta temizlikçi kadınlar... Bütün bunların yaşananların benim bezelye gözlerimle görebildiğim kadarı, kıt aklımla kavrayabildiğim kısmı olduğuna inanmasam bu kadar özlemle, hasretle beklemem bu kitabı. "Kadınlar: Neler Oluyor?" olabilir mi ismi? Bir kitap ellerimde saatlerce yoğrulmayı, hamur haline getirilmeyi, tenimin sıcağında mayalanmayı, ekmeğe dönüşmeyi bekliyor. Belki de var böyle bir kitap, ben bilmiyorum. Öyle bir durum varsa bana lütfen groagh@gmail.com adresinden ulaşın. Büyük sevap içerisine girersiniz, sevenlerin buluşmasına vesile olursunuz. Sevgiler.

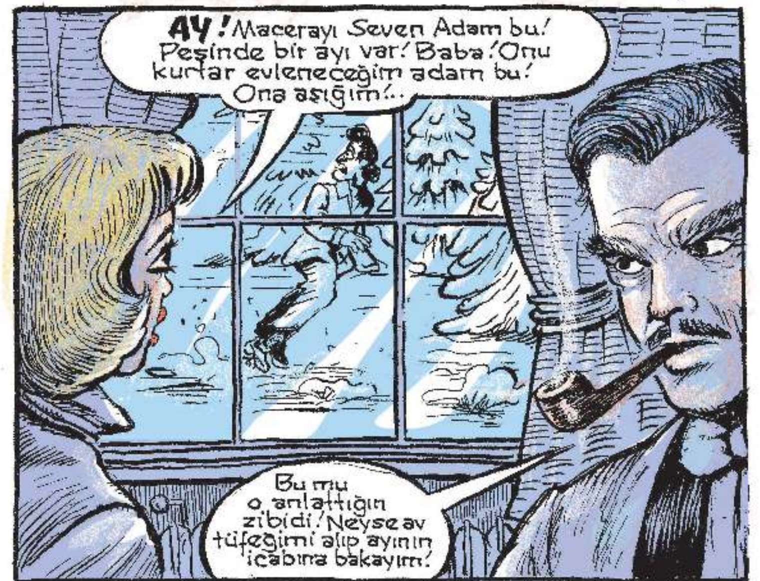

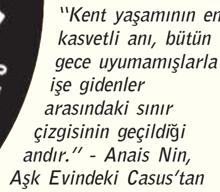

Devamı haftaya.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Kent yaşamının en kasvetli anı, bütün gece uyumamışlarla işe gidenler arasındaki sınır çizgisinin geçildiği andır." - Anais Nin, Aşk Evindeki Casus'tan

Diego...
Armando...
Maradona...

1. Aşağıdakilerden hangisi, Maradona'nın "El Diego" kitabının ithaf cümleleri arasında değildir?
a) Dünyanın tüm futbolcularına
b) Fidel Castro ve onun aracılığıyla tüm Küba halkına
c) Hasan Şaş ve yakın arkadaşlarına
ç) Arkadaşımı hapisten kurtaran avukatlara

2. Maradona, futbola hangi mevkide başlamıştır?
a) Kaleci
b) Defans oyuncusu
c) Orta sahanın ortası
ç) Santrafor

3. "Şimdi bazen birisinin bir stadyumda nasıl aydınlatma olmaz filan diye konuştuğunu duyduğumda şöyle düşünüyorum ...."
Yukarıdaki boşluk, kitapta hangi cümleyle dolmuştur?
a) Eskiden aydınlatma mı vardı?
b) Dünya bir stadyumdur!
c) Sekiz sekiz onaltı, hakem verdi penaltı!
ç) Ben karanlıkta top oynadım, orospu çocuğu!

4. Maradona, babası Don Diego ile ilgili olarak aşağıdaki cümlelerden hangisini sarfetmemiştir?
a) Babam benim basketbolcu olmamı ve oyun kurucu olarak oynamamı istiyordu.
b) Bana anlatılanlara göre, babam futbolda da çok iyiymiş, topa katır gibi vururmuş.
c) Babamın benimle konuşacak vakti yoktu, onun için tokat atardı.
ç) Don Diego, hayatımda tanıdığım en iyi kalpli kişidir; beni hiç aç bırakmadığı için teşekkür ederim.

5. Üç yaşında sahip olduğu ilk futbol topunu Maradona'ya kim hediye etmiştir?
a) Annesi La Tota
b) Babası Don Diego
c) Kuzeni Beto
ç) Arkadaşı El Negro

6. "Çocukken toprak sahada koşmaya başladığımızda öyle bir toz kaldırırdık ki, ..."
Yukarıdaki cümle nasıl devam etmiştir?
a) Göz gözü asla göremezdi.
b) Herkesin forması aynı renk olurdu.
c) Görüntü kaybolduğu için kendi kalemize gol atardık.
ç) Kendimizi Wembley'de sisli havada oynuyor gibi hissederdik.

7. Los Cebollitas'ın başkanı Francis Cornejo, dokuz yaşında katıldığı seçmelerde gördüğü Maradona'nın ilk başta ne olduğunu düşünmüştür?
a) Cüce
b) Uzaylı
c) Türk
ç) Bipolar

8. Maradona, artık Los Cebollitas oyuncusudur, 7-1 kazanacakları Banfield maçı öncesi düşürdüğü su şişesi elini keser, dikiş atılır, büyük bir bandaj sarılır, mumya gibi olmuştur, hocası ısrarı üzerine 'sadece birazcık' oynatacağını söyler ve sonuç ne olur?
a) Maradona o maçta oynamaz.
b) Son iki dakikada maça girer.
c) Onbeş dakika oynar, bir asist yapar.
ç) Doksan dakika oynar, beş gol atar.

9. 28 Eylül 1971 tarihli Clarin gazetesinde, Maradona hakkında "Bir yıldızın klas ve tarzına sahip bir ortaya çıktı" başlıklı bir haber çıkar, maalesef bu haberde oyuncunun adı yanlış yazılmıştır, bu yanlış ad aşağıdakilerden hangisidir?
a) Haradona
b) Yaradona
c) Caradona
ç) Toranaga

10. 1970'de Argentinos-Boca maçının devre arasında on yaşındaki Maradona, topla numaralar yapar ve seyirciyi coşturur; ikinci yarı başlarken, tribünler nasıl bağırır?
a) Bırakın kalsın, bırakın kalsın!
b) Helal olsun bücüre!
c) Hızlı büyü, çabuk büyü!
ç) Kıvırdın be kıvırcık!

11. Maradona, antrenmana gitmek için otobüs bileti parasını bulamadığında, bu problemi nasıl çözüyordu?
a) Otobüse kaçak biniyordu.
b) Arkadaşları Beto ve Raul, onu kaykayla bırakıyorlardı.
c) Ablaları Ana ve Kity, kocalarından para aşırıyorlardı.
ç) Antrenmanı kaçırınca mahalle maçı yapıyordu.

12. Onaltı yaşındayken Maradona'nın "paçaları kocaman katlanmış türkuvaz renkli fitilli kadife pantolonu" vardır, bu pantolonun özelliği nedir?
a) En sevdiği pantolondur.
b) Babasının pantolonudur.
c) Kempes'in armağanıdır.
ç) Sahip olduğu tek pantolondur.

13. Aşağıdaki cümlelerden hangisi kitapta yer almamaktadır?
a) Argentinos'la ilk resmi maça çıktığım gün, ellerimle gökyüzüne dokundum.
b) Dayım Osvaldo Rivardo, beni bilardo yıldızı yapmağa uğraşıyor idi.
c) Hakkımdaki bir yazı "O yaşta çoğu çocuk hikayeler duyar, o ise alkışları duyuyor" diyordu.
ç) Teknik direktör "El Flaco" Menotti bir tanrıydı, oradaydı ve benimle konuşuyordu.

14. Maradona, Arjentinos Juniors formasıyla attığı 22 golle Metropolitino Şampiyonası'nda Gol Kralı olduğunda kaç yaşındaydı?
a) 18
b) 19
c) 20
ç) 21

15. Maradona, bir öğle yemeği için eve geldiğinde babasının, sevgilisi La Claudia'ya ne dediğine kulak misafiri olmuştur?
a) Oğlumu mutlu ettiğin için sağol!
b) Sakın hamile kalayım falan deme!
c) Milli formayı giymeden asla evlenemezsiniz!
ç) Oğlumu bu saate kadar dışarıda tutamazsın!

16. Aşağıdakilerden hangisi, Maradona'nın aldığı ödüllerden biri değildir?
a) Platin Olimpia, 20. Yüzyılın En İyi Arjantinli Sporcusu
b) Yaşam Boyu Başarı Altın Top Ödülü
c) Bronz Kedi, Uzayın En Tıknaz Üçüncü Oyuncusu
ç) Amerika'nın En İyi Futbolcusu Ödülü

17. Maradona, Pele ile fotoğrafının yanına hangi cümleyi yerleştirmiştir?
a) Pele benim abim olsaydı, benim futbolum mu gelişirdi yoksa onun futbolu mu gerilerdi, işte ben bunu tam bilmiyorum!
b) Birlikte birçok şey yapabilirdik biliyorum, sanırım problem ben sahneye çıkınca Pele'nin korkuş olması, kimin bir numara olacağını insanlar belirler.
c) Pele bir mucit, bense icadım!
ç) Pele siyah, ben beyaz, en büyük Beşiktaş!

18. "El Loco (Deli) Gatti benim şişko olduğumu söylemişti. ...."
Yukarıdaki boşluğa hangi cümle gelmiştir?
a) Oysa onüç kilo vermiştim.
b) Öfkenin benim yakıtım olduğunu biliyordu.
c) Hakkaten de şişkoydum.
ç) Asıl kendi şişmandı, oturunca altı tavuk yerdi.

19. Maradona, aşağıdaki kupalardan hangisini kaldıramamıştır?
a) Dünya Kupası
b) Seri A - İtalya
c) UEFA Kupası
ç) La Liga - İspanya

20. Maradona'ya göre Arjantin'de hakemliği aşağıdakilerden hangisi öldürmüştür?
a) Şikecilik
b) Eyyamcılık
c) Küstahlık
ç) Cibiliyetsizlik

21. Maradona'nın doğum tarihi aşağıdakilerden hangisidir?
a) 30 Ekim 1960
b) 7 Kasım 1960
c) 17 Kasım 1960
ç) 27 Kasım 1960

(Cevaplar: 1.c 2.b 3.ç 4.a 5.ç 6.c 7.a 8.ç 9.c 10.a 11.c 12.ç 13.b 14.a 15.ç 16.c 17.b 18.b 19.ç 20.c 21.a)

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

KÖPEKLE ALMIYOZ BİRADER Bİ DE O TARAFA GİTMİYORUM ZATEN.
İYİ Kİ GÖD DARÇIN YOK YANIMIZDA ADAM...
ADRESİ SÖYLEMEDİM Kİ?
TAKSİ
MARKET

YÜRÜ BAKALIM BOBO EFENDİ YAYA KALDIK YİNE SENİN YÜZÜNDEN.
OLSUN... EN SEVDİĞİM ŞEY YÜRÜMEK!

GELDİK Mİ EVE?
ADAM, EVE GELDİK Mİ?
ŞİMDİ Mİ GELDİK?
ŞURA MI EV?

EV Mİ ŞU?
EVE BAK NE BİÇİM?
NİYE GELEMEDİK EVE?

?
LAN DAHA 8 METRE YÜRÜDÜK YORULDUN MU HEMEN?
ÇÜNKÜ NEBÇİM UZAKTA OTURTTUĞUN İÇİN BİZİ!

CEZA YEMİNLE CEZA BANA!
EHEHEHE!
YALAMA BURNUMU!
ÇOGZEL DUZLU DUZLU...

S.Altınığle

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

KEDİLERLE YAŞAMAYI ÖĞRENDİK
SIRA KEDİLER GİBİ KAFAYA TAKMAMAYI ÖĞRENMEYE GELDİ

BU, ŞİŞMANLAMAKLA İLGİLİ DEGİL..
BU, BAŞARISIZ OLDUĞUM ŞEYLERİN İŞİMDE YARATTIĞI BOŞLUK...
...VE O BOŞLUĞU NASIL DOLDURDUĞUMLA İLGİLİ.

ARKADAŞ SEÇİMLERİMDE DİKKAT ETTİĞİM İLK HUSUS
AA SEN TAM BENİ HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRATÇAK BİRİNE BENZİYOSUN, ARKADAŞ OLALIM MI NE DERSİN?

DAHA POZİTİF BİR İNSAN OLMA YOLUM
DAHA POZİTİF BİR İNSAN OLMA YOLUMUN SONU.

HİŞŞ!!..
HOOOP!..
YA DUYUYOSUN BİLİYORUM
SAÇMALAMA OLUM, DELİRMEMEK İÇİN İÇ SESE ALDIRIŞ ETMEMEK DİYE BİŞİY YOK, NEYSE NABER?
İYİYİM SİZ?

KALBİN VÜCUTTAKİ BOYUTU
KALBİN VÜCUTTAKİ ETKİSİ

Mustafa Satıcı

BENİM DE ÜZERİMDE YAŞANMIŞLIKLARDAN GELEN ACI TECRÜBELERİMİN AĞIRLIĞI, YAŞAYAMADIKLARIMA İSE DUYDUĞUM ÖZLEMİN DERİN SIZISI VAR.
ADAM DİNLEYEN BİRİNİ BULUNCA DÖKÜLDÜ RESMEN...
ÜZERİMDE DİNLEME CİHAZI VAR

İŞTE BÖYLE İŞİMİZİ ELİMİZDEN ALMAYA ÇALIŞIYORLAR!.. NEREYE GÖTÜREYİM AMCA SENİ?
SEN NEREYE İSTERSEN GÖTÜR! EN UZAĞA GÖTÜR...
TAKSİ
UBER TAKSİ DİYE DÖVDÜRDÜ LAN BENİ...

BEN NİYE HAMALLIK YAPIYORUM? SİZ OKUYUN DİYE!..
BABA, BİZ UYUŞTURUCU TİCARETİ YAPIYORUZ. SEN KENDİNİ DÜŞÜN ARTIK!..
TAŞINACAK BİŞEY VAR MI ABİ?..

BAŞARAMAYACAĞIMI SÖYLEYENLERE İNAT AZMETTİM, ASTRONOT OLDUM!..
BUNDAN ÖNCE DE BALET OLMUŞTUM...
ABİ SENİN BÖYLE BİR HAYALİN YOKTU Kİ!.. GAZA GETİRİYOLAR SENİ...

SENİ BU KADAR SİNİRLENDİRİYORSA YAPMA BU İŞİ...DÜNYAYA BİR KERE GELİYOSUN.
OLMA O ZAMAN HULK!..
AMA SİNİRLENMEDEN HULK OLAMIYORUM...
ALLA ALLA...

BÜYÜĞÜNÜN KARŞISINDA BU KADAR YAYILMAYA UTANMIYO MUSUN?
BU GELENEKLERİ BIRAKIN ARTIK. İNSANLIĞIN BİR AYAĞI ATOM ÇAĞINDA...
O KADAR YAYILIRSANIZ OLACAĞI O!..

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

YAZINIMIZDA KONAK EDEBİYATI

Ürgüp-Göreme-Safranbolu gibi yerler için henüz yaşımızın erken olduğunu, fazla yöreselliğin ve aşırı doz bakraçta ayranın bize ağır geleceğini anlatmaya çalıştıysam da dinletemedim. Yapacağı geziler öncesi yörenin ümüğünü internetten sıkan bir arkadaş, “Abi Safranbolu Unesco’nun ‘Dünya Miras Listesi’nde, görmek lazım…” diyerek planlanan otantik geziye modern bir hava vermeyi başardı. Başlarda benimle aynı fikirde olan bazı arkadaşlar, Unesco’yu duyunca derhal saf değiştirerek Safranbolu’ya onay verdiler. (Unesco: Bazı yöreleri listesinden çıkarmakla tehdit ederek insanları tedirgin eden, bir yöreyi listesine dahil edince de o yörenin insanından çok kültür turcusunu sevindiren, belgesel kanallarının bağrına bastığı, boru sesli seslendirme sanatçılarının yanaklarından öptüğü bir örgüt.)

Safranbolu’da otel olarak hizmet veren eski bir konaktayız. Daha içeri girer girmez “ibrik–bakır tas–sini” üçlüsüne rastlayınca şüpheleniyorum. Otelde ufak bir gezintiye çıkınca otantik baskının sandığımdan da şiddetli olduğunu anlıyorum. Unesco neferi arkadaşlar hemen Safranbolu’yu gezmeyi teklif ediyorlar. Tahminim, geçmişin izinde sokak sokak dolanarak mana arayacaklar. Biliyorsunuz, modern insanın geçmişin sokaklarında dolanırken aradığı mana, deklanşöre basmadan, çarşıdan tahta almadan, mangalda pişmiş kahveyi tatmadan yerine oturmaz. Mananın peşinde geçen bir saatin ardından yoruluyorum. Ne de olsa cebimde yaklaşık yarım kiloluk dev oda anahtarı (dünya mirası) var. “Yoruldum” mazereti arkadaşlar arasında bir tür huysuzluk olarak algılanacağından, dergiye yazı yazmam gerektiğini söyleyerek konağa dönmek üzere yola çıkıyorum. Yolda, bir dükkânın önünde, otantik dünyanın romantik dünyadan çalarak kendine köle ettiği emekçi bir ayıyla karşılaşıyorum. Bir sevgiliye ya da bir çocuğa hediye edilmek üzere tasarlanmış peluş bir ayı önündeki dibekte kahve dövüyor. Uzun uzun izliyorum pelüşü, çünkü otantik dünyanın baskısı altında görüp görebileceğim en hareketli, en güzel, en sıra dışı varlık bu. Fakat ne yazık ki her güzelliğin bir sonu var. Ayısını haddinden fazla izlediğim için kapıya çıkıp beni izlemeye başlayan dükkân sahibi yüzünden; maşrapaların, ibriklerin, sinilerin beni zorla geçmişe hapsetmeye çalışan baskısını ritmik vuruşlarla öğüten (bu sıkıcı kasabanın) tek kahramanına elveda demek zorunda kalıyorum.

Canım çok sıkılıyor. Aklımda yazı için herhangi bir konu yok. Bütün konağı gıcırdatarak çıktığım odadan bilgisayarımı alıp otelin oturma salonuna iniyorum.

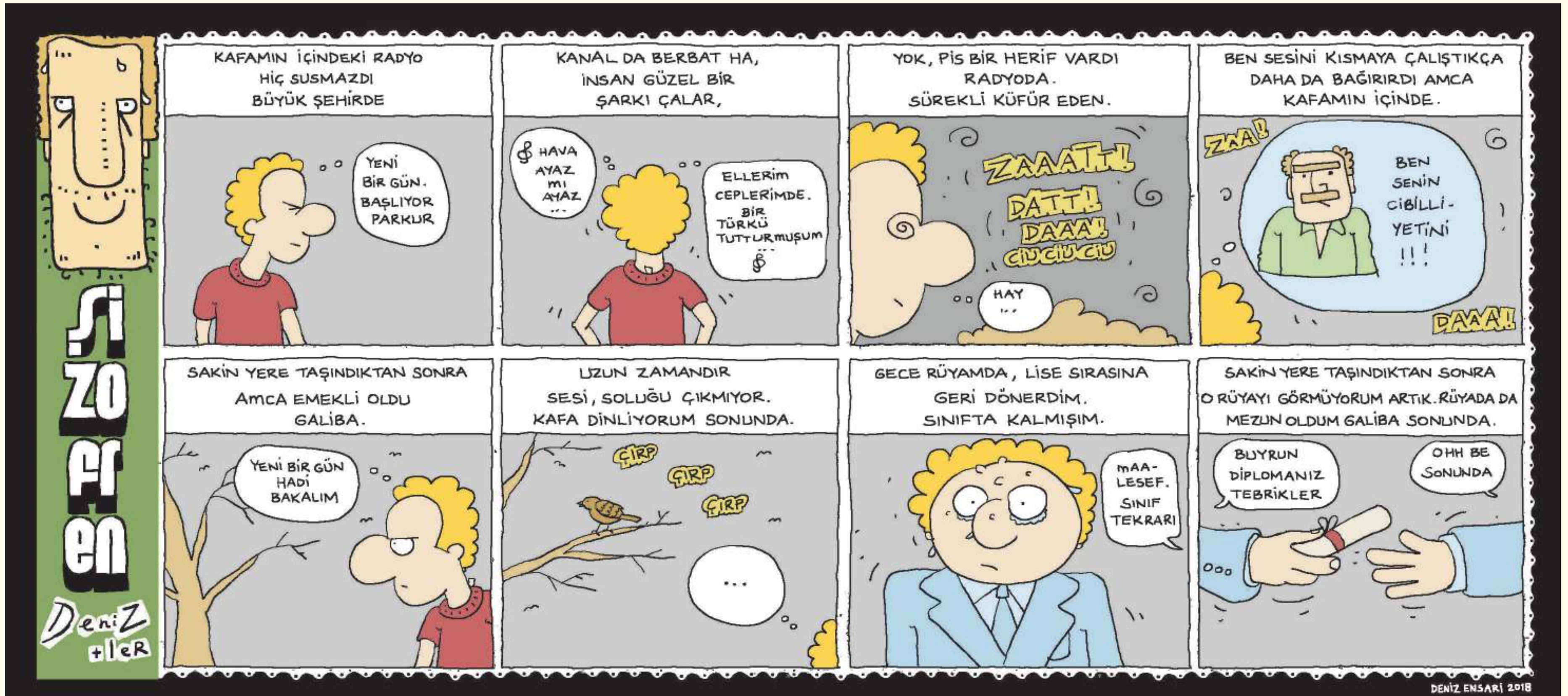
Burada masa yok. Sini var. Sizlere şu an bir sininin üzerinden sesleniyorum. Burada anneler çocuklarına, “Kaan çabuk iner misin o sininin üzerinden!” diye bağırıyor. Babalar, aynı Kaan’ı “Oğlum siniye vurma!” diye uyararak annelere destek veriyor. Ve inanın, ablalar, “Anne Kaan yine siniye çıktı!” diyerek zavallı Kaan’ı tümden sinisizliğe mahkûm ediyor. Sürekli “sini” yazdığımın farkındayım, ama yemin ederim burada her yer sini! Sininin üzerinde yazarken, dört bir yanımda saf tutmuş bakraç, maşrapa, tahta takunya ve ibriklerle göz göze geliyorum. Duvarlardaki gaz lambalarının içine bildiğiniz ampuller yerleştirilmiş. Arkalarına elektrik kablosu sokulan bu gaz lambaları hiç titremeden cayır cayır yanıyor. Bu tarihi ambiyans beni tamamen kollarına almış durumda. Ara sıra, durduk yere “ibrik” deme ihtiyacı duyuyorum. Ağzımda ibrik, etrafım sinilerle çevriliyken her hafta yapmaya çalıştığım gibi şehir insanının açmazlarını nasıl yazabilirim? Yazar dediğin bulunduğu mekânı yazmaz. Nerede, hangi şartlarda olursa olsun kendi kurgusunu yazar. Ancak kötü yazarların hayal gücü etrafında gördükleriyle sınırlıdır. Algılarımı kapatıp inatla bilgisayara eğiliyorum. Parlatılmış sinide yansıyan yüzümü gördükçe, “Artık durma! Ne yazacaksan yaz Safranbolulu Fırat!” diyorum kendi kendime. Fonda, “Vur Hançeri Gadınım”ın enstrümantal versiyonu çalıyor. Ve ben, sevdalınız Fırat, bilgisayarımı koyduğum siniye bir ibrik gibi eğilmekten belim santim santim çürüyor.

Sininin başına çökeli yaklaşık 1 saat oldu. Sert sedirde artık acımaya başlayan kalçalarım ahşaplaşarak tarihe mal olmak üzere. Otele yeni gelen müşteriler sinilerle dolu bu salona girdiklerinde yüzlerinde şehirli bir şaşkınlık oluşuyor. Ardından, korkuya benzer bir telaşla aniden telefonlarına davranıyorlar. Seri halde fotoğraf çekerek sinileri öldürmeye çalışıyorlar. Bu küçük otelde sayabildiğim kadarıyla toplam 47 tane sini var. İşimiz zor. Üzerinde “Depo” yazan kapının arkasındakilerle birlikte bu sayının korkunç boyutlara ulaşacağını tahmin ediyorum. Az önce sinime bir çocuk (Kaan) geldi. Kaş göz işaretleriyle (Hadi bakayım herkes kendi sinisine!) kovdum onu. Babası ters ters bakınca sigara içme bahanesiyle bahçeye çıktım.

İçerdeki ağır otantik baskının ardından bahçeye çıkınca tanıdık simalara rastlamak beni neşelendiriyor. Karşımda aileleri tarafından Safranbolu’ya sürüklenmiş iki ergen kız var. Her 14-15 yaş gibi mekân tanımaksızın Instagram fotoğrafı üretiyorlar. Poz veren, ilk kare için gülümseyerek bahçedeki kuyunun çıkrığını tutuyor (heey su çekiyorum!), sonra kuyunun kenarına oturarak hüzünle objektife bakıyor (lanet olsun su yokmuş!) ve ardından aniden yere, yaprakların arasına yatıyor (öyleyse ölüyorum). Bir an yazıyı falan boş verip onlarla birlikte fotoğraf üretmeyi çok istiyorum. *İki sokak aşağıda çok güzel bir pelüş var arkadaşlar! İsterseniz, otantik ve romantik kadrajları, sinileri ve bakraçları dibekte öğütebiliriz. Sonra pelüşümüzün yanına dizilip çok daha güzel fotoğraflar üretebiliriz. İnanın bana, bu baskıcı Sini İmparatorluğu’nu yıkıp Pelüş Ayı’nın önderliğinde yeni bir hayat tesis edebiliriz!* Tarih kokan sokaklarda fotoğraf üretmek için konaktan çıkıyorlar. Coşkum konakta asılı kalıyor. Sininin üzerinde bilgisayarım beni bekliyor. Siniye dönmek için sigarayı söndürecek bir yer arıyorum. Bir süre, elimde izmaritle konağın bahçesinde dolanıyorum. Uygun bir yer bulamayınca, “Tarihin daha az yoğun olduğu bir yere atayım bari” düşüncesiyle otelin dışına çıkıyorum. Sokak, beni taştan yapılmış tarihi kaldırımlarıyla karşılayınca atmaya çekiniyorum. Çaresiz, elimde izmaritle konağın bahçesine geri dönüyorum. Etrafımı saran otantik tarih, sigarayı tükürüğümle söndürüp cebime koymayı düşündürecek kadar baskı kuruyor üzerimde. İzmarite tükürürken biri görür mü acaba, diye tedirgin tedirgin dolanırken, çaresizliğimi gören bir başka tiryaki, “Bakın şuraya söndüreceksiniz,” diyor. Bahçede adım başı rastladığım ve tarihe dâhil sandığım bakır kaselerden birini gösteriyor. “Haa o muymuş?” diyorum. Bu soruyla birlikte bakır çağı kapanıyor. Sinili odaya geri çekiliyorum.

Virginia Woolf kitaplarının çoğunu ayakta yazarmış. Benim sinide yazmam bir dipnot olarak ne kadar ilgi çekici bilmiyorum, ama en azından bu yazıyı yazmayı başararak siniler üstü bir performans sergilediğimi düşünüyorum. Yazının kötü olmasını şartlarım dolayısıyla hoş göreceğinizi umuyorum. Zira şu an sinimin üzerinde Kaan var.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Sanki zindandan çıktım, derim kamaşıyor/
Bir papatya tırmanıyor paçamdan"
Metin Eloğlu

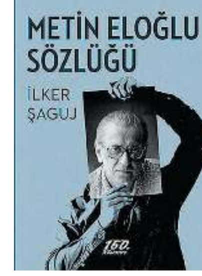
"TÜSTÜ"

Kalktım. Her yer, her şer şey tamamen kayıp. Hayal meyal olsun tek bir ağacın çatallı dalının ucu. O dahi yok. Pencerelerde. Sesler de kaybolmuş. Ev, gelmiş camlara dayanmış bir meçhul beyazlığın içinde yüzüyor. Yerde miyiz gökte miyiz. Şehir puslu uykulu, bulanık, müphem bir masal zamanına geçmiş. Kendi rüyamdan uyanıp şehrin rüyasının içine girmişim gibi bir hoş duygu.*("Örtün, evet, ey şehr; Örtün ve müebbed uyu" diyordu Tevfik Fikret o ünlü "şiirinde "Sis"–aman olmasın"müebbet" ama–)* Mıhlandım, sütbeyaz pencerenin önünde. *(Çocukken gördüğüm siyah beyaz Hind filminde lambadan çıkan sarıklı dev, sarayı avuçlayıp sisli bir dağ başına, sarp kayaların ucuna konduruyordu.* --hâlâ aynı semtte miyiz- *-devin koca ellerinde bir oyuncak ev gibi kalmış o sarayın penceresinden şaşkın şaşkın bakınan minik prensesi hatırlıyorum)* Sis, duman, buhar. Bayıldığım üçlü. *(hayaletleri de kat dört, bir çeşit şekilli dumandan olma o yarı şeffaf, hüzünlü gölgeler)* Ağzımızın üzerinden tam göz hizamıza doğru usul usul dağılarak gördüklerimizi hayal meyal hale getiren o dumanlar, onlar için içerdim sigarayı da. Kar kadar da severdim. Çocukken de. Kar sadece yerleri damları boyardı. Bu her tarafı, yeri göğü. Boşluğu dahi. (Azeri arkadaşım "tüstü" diyor. Sise, duman'a--yanlış yazmadım, öyleymiş Azeri Türkçesinde, değil "tütsü"--) "Şehr" sarhoşken ayılır, aklı başına gelir gibi yavaş yavaş perde perde beliriyor. Bir ressamı izler gibi hem de; Belli belirsiz bir ağaç kondurdu köşeye. Sonra silik bir minare külahı. Puslar arasında soluk pembe bir dam. Tam ortaya. Çok çok eski bir mahalleyi hatırlar gibi.

Tevfik Fikret

Claude Monet (Siste güneş ışıkları)

Cesare Pavese (1908-1950)
İtalyan şair romancı

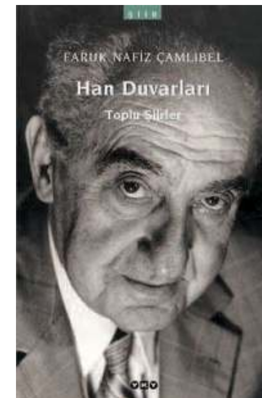

Arka tarafta artık epeyce dağılmış sislerin arasında kediler. Mart kedileri. Yemek artığıyla ıslatılmış ekmek parçalarının başında. Hırlaya pençeleye (bir nevi "yemekteyiz") ağır bir mücadele. Bu ara işleri zor. Daha zor. Hem ekmek davası, hem de türün devamı işleri. İkisi bir arada. En yaman mesele de o; O ikincisi. En fazla o iş için bağrışıp çağrışıp çığlık çığlığa debeleniyorlar. Yemek işleri onun yanında çocuk oyuncağı. Pençe tırmık diş. Kan. Daha kıran kırana geçiyor. Karacaoğlan'ın "birbirinden seçilmez" dediği üç derdi. Aynısı işte. Onların da başına bela. "Bir ayrılık bir yoksulluk bir ölüm" Yemek işleri, "yoksulluk" bölümüne." Türün devamı"; aşk meşk işleri de: "ayrılık" kısmına. İşte üç büyük dertten o ikisi bu ay. Yalnız pek ballısınız. Hadi gene. En, enn önemli olanı; Ölüm. O yok. O ilgi alanlarının dışında. Ölümlü olduklarını bilmiyorlar. Öyle bir meseleleri hiç yok. İşte hayat diye ben buna derim. (Aşk meşk işlerinin sadece, sadece bir ay sürmesi de az şey değil)

Aşk meşk demişken şu alıntı Pavese'den: "Aşk konusunda önemli olan, evinde, yatağında bir kadın olmasıdır. Bunun ötesinde her şey palavradır, palavranın dik alasıdır hem de"

Akşam. Aksaray. Boş, hüzünlü Arap kahveleri. *("Gurbete düşmüşlerin başına çöktü damlar"F. N. Çamlıbel)* Elmalı nargile kokusu. Parası biten uzaklara, çok uzaklara taşındı gitti.

Buralara gelemiyorlar. Merkezde barınmak zor. Park sırasının üzerinde bir sarı battaniye. Mukavvalar. Neyse havalar ısınıyor.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

ŞU HAMBURGERLERİMİZİ YİYELİM ERHAN'A BİR HEDİYE ALMAK İSTİYORUM. MESELA BİR AYAKKABI.

ERHANCIM CIRT CIRTLILAR VAR BAK ŞU ARKASI IŞIKLILAR VAR...
BEN DE İSTİYOM!!!

VAR MI BEĞENDİĞİN BİR MODEL HADİ SEN SEÇ...

ANNEN SORARSA NAPTINIZ DİYE BABANNENDEYDİK TAMAM MI ASLANIM... AYTEN ABLANI HİÇ KARIŞTIRMA...

ERHAN? OĞLUŞUM ?..
GELİYOR PAŞAM NASIL ÖZLEDİM!
TOK
TOK

O ADAM EVLENMİŞ ANNE, SEN DE EVLEN!!!

SEN DE EVLEN ÜHÜHÜÜÜ AAA!..

DOSTUNA GÖTÜRMÜŞ !!!

ÇIKAR ŞUNLARI ÇABUK, ÇIKAR!..
BANA BAK UYUŞUK, BU ÇOCUĞA BİŞEY OLSUN VALLAHİ SENİ ÖLDÜRÜRÜM...

UTANMIYO MUSUN EL KADAR ÇOCUĞU DOSTUNUN EVİNE GÖTÜRMEYE PÜ ALLAH SENİN BELANI VERSİN İNŞALLAH!
HI?..
Bİ DE AYAKKABI ALMIŞ OROSPU, BAŞINDA PARALANSIN!..

KOOBOYLARIM. !!!

SON

Furkanözçoban

Barbaros ALTUĞ

Erhan GÜNEŞ

Caner DAĞLI

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 15 MART 2018 | Sayı: 550

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

İZMİRLİ DÖVME DENEĞİ OLARAK ORTAM'I KULLANMIŞ, OMUZUNA GEYSU'NUN İSMİNİ NAKŞEDERKEN CİLT REAKSİYON VERMİŞTİR. KAÇ GÜN EVDE TIKILIP AZAP ÇEKEN ORTAM, TEDAVİDEN SONRA İNTİKAM ALMAK ÜZERE İZMİRLİ'NİN ÜVEY AĞABEYİ ŞAHİN'E GİTMİŞ VE OLTAN'IN HAKKINDA ATIP TUTTUKLARINI BİR BİR ANLATMIŞTIR. ŞAHİN HEMEN GARDAŞINA TELEFONA SARILMIŞTIR

ŞAHİN HARBİDEN DE Bİ TEKLİK GEÇMİŞTİR ORTAM'A